

ΑΠΟ ΒΔΟΜΑΔΑ ΣΕ ΒΔΟΜΑΔΑ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΑΙ

- Παραπολλά Εὐαγγέλια, φίλε μου !
- Ἐνθρεῖτε τὰ Ἀπόκρυφα ;
- Ὅχι ! Αὐτὰ εἶναι καλιά. Ἐννοῶ τὰ Εὐαγγέλια τῶν νέων Εὐαγγελιστῶν, πού φανερόνται κάθε τέτοια ἐποχή στίς ἐφημερίδες. Δηγοῦνται κι' αὐτὰ τῆ ζωῆ τοῦ Ἰησοῦ, τὰ Πάθη Του, τῆ Σταύρωση καί τὴν Ἀνάστασή του, μ' ἕναν τρόπο πού δὲν προσθέτει τίποτε ἀξιόλογο στό παλιό ἔργο τοῦ Ἰωάννου, τοῦ Λουκά, τοῦ Μαρθαιοῦ καί τοῦ Μάρκου.
- Βρίσκετε λοιπὸν πὼς δὲν προσθέτει τίποτε ;
- Δηλαδή, γιὰ νὰ εἶμαι στὴν ἀκριβεία, προσθέτει. Κι' αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο δυστύχημα. Προσθέτει πρῶτα μιὰ περιγραφὴ παραπολὸ ὑποπτη. Τὸ τοπίο τῆς Παλαιστίνης ἀξαρνα εἶναι ἀγνώριστο στὰ νέα Εὐαγγέλια. Θυμίζει ἴσως Κίνα, Ἰαπωνία, Ἰνδίες, ὅ,τι ἄλλα θέλετε, καί μόνο τὸ τοπίο, πού πέρασε ἀπάνω του ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ, δὲν τὸ θυμίζει. Τὸ τοπίο αὐτὸ ἦτανε, βλέπετε, ἕνα τοπίο πνευματικὸ. Δὲν τὸ κάνουν οὔτε οἱ Κέδροι τοῦ Λιβάνου, οὔτε οἱ ἐλιές τοῦ Κήπου τῶν Ἐλαιῶν. Οἱ παλιοὶ Εὐαγγελιστὰι τὸ εἶδαν μὲ τὰ μάτια τῆς ψυχῆς τους.
- Βρίσκετε λοιπὸν πὼς ὁ Λουκάς ἢ ὁ Ἰωάννης ζωγράφιζαν καλύτερα ἀπ' τοὺς σημερινούς ;
- Χαρὶς ἄλλο ! Τὸ τοπίο τῶν νέων Εὐαγγελιστῶν εἶναι μιὰ ἐλεεινὴ κ ρ υ τ, σὰν μερικὲς, πού βλέπουμε στίς τελευταῖες μας Ἐκθέσεις. Ἐπειτα, ἐκτὸς ἀπ' τὸ τοπίο, τὶ ρωμαντισμὸς παντοῦ, ἀγνώστος στοὺς παλιούς Εὐαγγελιστὰς. Θαρρεῖ κανεὶς πὼς διαδράζει ἕνα μελιστόλαχο νεοελληνικὸ ἀνάγνωσμα. Ὁ Χριστὸς δὲν θ' ἀναγνώριζε ποτὲ τὸν ἑαυτὸ του ἐκεῖ μέσα. Ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὴν ἀπλότητα καί τὴν ἀλήθεια.
- Θέλετε νὰ πῆτε, ὅτι δὲν θὰ δεχότανε ποτὲ γιὰ μαθητὲς του τοὺς νέους Εὐαγγελιστὰς ;
- Ὁρισμένως ! Αὐτοὶ ποτὲ δὲ στάθηκαν ταπεινοὶ ψαρᾶδες σὰν ἐκεῖνους. Κι' ὁ Χριστὸς ζήτησε «ἀλιεὶς ψυχῶν», γιατί «ἀλιεὺς ψυχῶν» ἦτανε κ' Ἐκεῖνος. Ὁ μεγαλύτερος, πού εἶδε ὁ κόσμος.
- Δὲν βρίσκετε τοὐλάχιστον, πὼς οἱ νέοι Εὐαγγελιστὰι ἔχουν κάποια περισσότερη φιλοσοφία ἀπὸ τοὺς παλιούς καί κάποια περισσότερη ποίηση ;
- Ἡ φιλοσοφία τους δυστυχῶς, εἶναι ἀπὸ πολὺ κακὴ ποιότητα καί ἡ ποίησή τους εἶναι παραπολὸν «ἐκ τοῦ κόσμου τούτου», μπροστὰ στὴ φιλοσοφία τῶν «πεινῶν τοῦ οὐρανοῦ» καί μπροστὰ στὴν ποίηση τῶν «κρίνων τοῦ ἀγροῦ», πού δίδαξε καί τραγοῦδησε ὁ μεγάλος Διδάσκαλος. Καί κανένας ποτὲ δὲ δίδαξε καί δὲν τραγοῦδησε σὰν Ἐκεῖνον, γιατί ὁ ἴδιος ἔζησε τὴ διδασκαλία Του, ὅπως ἔζησε καί τὴν ποίησή Του. Οἱ νέοι Εὐαγγελιστὰι, σὰς ξαναλέω, ἦσαν ἐντελῶς περαιοί.
- Ἕνας Ρενὰν τοὐλάχιστον ;
- Αὐτὸς εἶναι σύγχρονος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι βεβαιωμένο ὅτι τραβοῦσε τὰ γεμάτα δίχτυα στὴ θάλασσα τῆς Τιβεριάδας μαζὴ μὲ τοὺς ἄλλους δώδεκα μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. Δὲν μιλοῦμε γι' αὐτόν. Εἶναι ὁ

πέμπτος Εὐαγγελιστῆς, ὅπως ἔλεγε ὁ Ὅσκαρ Οὐάιλντ.

- Τί θὰ λέγατε γιὰ τὸν Ὅσκαρ Οὐάιλντ ;
- Ἄλλα ὁ Ὅσκαρ Οὐάιλντ, κύριε, δὲν εἶναι Εὐαγγελιστῆς. Εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἐρμηνευτῆς τῶν Εὐαγγελίων. Μᾶς ἔδωκε τὸ ὑπόδειγμα μᾶς νέας, συναισθηματικῆς ἐρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων, πού δὲν τὴν εἶχε φαντασθῆ πρὶν ἀπ' αὐτὸν κανένας θεολόγος καί κανένας ἱεροκήρυκας. Δάσκαλὸς του στάθηκε ὁ Πόνος καί ἡ Φυλακὴ. Ὁ Ἰησοῦς κατέβηκε κάποια θλιβερὴ νύχτα μέσα ἀπὸ κελλί του καί τοῦ χάρισε τὸ χρυσὸ κλειδί τῶν Εὐαγγελίων Του. Ὅταν τὴν παραγγελία, πού ἔδωκε ὁ Διδάσκαλός στον πλούσιο νέο, λέγοντάς του νὰ πουλήσῃ τὰ υπάρχοντά του καί νὰ τὰ μοιράσῃ στοὺς φτωχοὺς, τὴν ἐρμηνεύει σὰ φροντίδα του ὄχι γιὰ τοὺς φτωχοὺς, ἀλλὰ γιὰ τὸν πλούσιο νέο, πού ἤθελε νὰ τὸν κἀνῃ καλύτερο, μὲ τὸν τρόπον αὐτό, μᾶς δίνει τὸ κλειδί ὅλης τῆς Φιλοσοφίας καί ὅλης τῆς Ἠθικῆς καί ὅλης τῆς Αἰσθητικῆς τοῦ Χριστοῦ. Μιὰ τέτοια ἐρμηνεία εἶναι ἱκανὴ νὰ ξαναγεννήσῃ καί μιὰ πεθαμένη θρησκεία ἀκόμα. Καί ὁ Ὅσκαρ Οὐάιλντ ἔκανε περισσότερους προσήλυτους στὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ, ἀνάμεσα στοὺς σοφοὺς, παρὰ ὅσους ἔκαναν ὅλοι οἱ ἱεραπόστολοι τοῦ κόσμου ἀνάμεσα στοὺς ἀγρίους. Ὁ ποιητῆς τοῦ «Ντὲ Προφοντίς» καί τῆς «Μπαλλάντας τῆς Φυλακῆς» εἶναι, σὰς εἶπα, ὁ αὐθεντικὸς ἐρμηνευτῆς τῶν Εὐαγγελίων. Ἀλλὰ τί σχέση ἔχουν ὅλοι αὐτοὶ μὲ τοὺς Εὐαγγελιστὰς τῆς ἐλεεινῆς μορφῆς, γιὰ τοὺς ὁποίους μιλοῦσαμε ; Ὑποθέτω πὼς φύγαμε ἀπὸ τὸ θέμα μας.

— Δὲν ἠμίζετε, ὅτι κάναμε πολὺ καλὰ νὰ φύγουμε ;

— Μὰ ἔτσι νομίζω κ' ἐγώ. Φέρτε νὰ διαβάσουμε, παρακαλῶ, τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

— Στὸ τέλος τοῦ ἀρθροῦ τοῦ Γιάννη Κουμπιῦ «οἱ λογοτέχνες κ' ἡ δάσκαλοι» πού δημοσιεύτηκε στὴ 202 σελίδα τοῦ «Νουμά», πρέ-ει νὰ διορθωθῆ μιὰ φράση σχετικὴ μὲ τὸν κ. Βλαχογιάννη, πού δὲν εἶνε «βλαστάρη βγαλμένο ἀπὸ τὸ μεγάλο π ρ ι βό λ ι τοῦ κ. Βλ. Γρηγοριήδη», γιατί, καθὼς εἶνε γνωστὸ σ' ὅλους μας, ὁ κ. Βλ. δὲν ἐργάστηκε ποτὲ στὴν «Ἀκρόπολη».

— Στὸ φουαγὲ τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου ἔγινε στίς 29 τοῦ Μάρτη ἡ διάλεξι τῆς κ. Θεῶνης Δρακοπούλου καί τοῦ κ. Ηλ. Βουτιερίδη γιὰ τὸν ποιητὴ Παλαμᾶ. Ἡ Διάλεξι, πού τόσο πέτυχε, θὰ ἐπαναληφθῆ ἴσως μετὰ τὸ Πιοχα καί στὸν Πειραιᾶ.

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ δημοσιεύσουμε κριτικὴ μελέτη τοῦ Ρήγα Γκόλφη γιὰ τὰ «Παράκαιρα», τὸ κα νούρι ο βίβλι ο τοῦ Παλαμᾶ.

— Οἱ νέοι ποιητὲς Κ. Κορθαῖος, Π. Δ. Ταγκόπουλος, Λέων Κουκούλας, Ἄγης Λεβέντης, Γιάννης Οἰκονομίδης καί Κώστας Βελμύρας, λογαριάζουμε νὰ βγάλουν ἕνα βιβλίο πού νὰ περιέχει ποιήματά τους καί πρόλογο κριτικὸ τοῦ Ρήγα Γκόλφη.

— Ὅποιος ἔχει φωτογραφία τοῦ ποιητῆ *Δημοσθένη Βαλαβάνη* παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὴ στείλει, μ' ἐπιστροφή, γιὰ νὰ βγάλουμε ἀντίτυπότης. Μεγάλη ὑποχρέωση θὰ χρεωστοῦμε καί σὲ κείνον πού θάχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς στείλει βιογραφικὰ σημεῖωματα γι' αὐτόν ἢ καί κανένα ἀνέκδοτο ποίημα του. Λογαριάζουμε ἕνα ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ «Νουμά» νὰν τὸ ἀφιερῶσουμε στὸν ποιητὴ τοῦ «Τάφου τοῦ Κλέφτη» καί τοῦ «Ονειροῦ».

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Γαλλική.—«Gabriele d'Annunzio» Κοιτική και βιογραφική μελέτη για τὸ μεγάλο Ἴταλὸ ποιητὴ, γραμμένη ἀπὸ τὸν André Geiger Ὁ συγγραφέας, μελετώντας τὴ μεγάλην αὐτὴ φυσιογνωμία τῆς σύγχρονης φιλολογίας, ἐργάζεται συγχρόνως γιὰ τὴ στενότερη φιλολογικὴ προσέγγιση τῶν δύο μεγάλων λατινικῶν ἀδερφάδων, τῆς Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Κι' ἀπὸ αὐτὴ τὴν προσέγγιση προομένει τὰ πῶς εὐτυχησμένα γιὰ τὴν Τέχνη ἀποτελέσματα,

»Γιατί—λέει ὁ συγγραφέας—δὲ θὰ μπορούσε νὰ γεννηθεῖ μιὰ μορφὴ νέας ὁμορφιάς μετὰ τὴν στυμματικὴν φυλὴν πού κρατοῦνε σὰν ἀρχαία κληρονομία τὴς πολιτικῆς ἀρετῆς τῆς σοφῆς τοῦ μέτρου, τῆς ἀπλότητος; Οἱ φιλολογίαι τῶν λατινικῶν χωρῶν βλέπουν ν' ἀνοίγουνται μπροστά τους ἀτέλειωτοι ὄριζόντες.»

— Ἡ «**Ἀύγη**» ἢ τὸ «**Ξημέρωμα**» εἶναι καλογραμμένες γενιές ἀπὸ τὸν καθηγητὴ τῆς Σορβόνης Victor Basch «Ἡ αὐγὴ—λέει ὁ συγγραφέας, πού εἶναι μαζὶ καὶ ποιητὴς—ἡ αὐγὴ—τοῦ λευτερώματος τῶν χωρῶν μας, ἡ αὐγὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν πού θὰ συμφιλίωσει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, πού θὰ τοὺς ἀσφαλίσῃ τὴν παντοτεινὴ καὶ ὀριστικὴν εἰρήνην, καὶ θὰ κάνει νὰ βασιλέψῃ ἀναμεταξύ μας ἡ Δικαιοσύνη καὶ ἡ Ἀγάπη.

»Ὀνειρα λέμε κι' ἐμεῖς—καί, ἄλιμονο, ὄνειρα ὄχι νέα! Το βιβλίον τοῦ V. Basch ξεχωρίζει μὲ τὴν εὐγενικότητα τῆς σκέψης καὶ μὲ τὸ λυρικό καὶ πλούσιο γράψιμό του.

— Σὰν ἀπάντησι στὸ βιβλίον τοῦ V. Basch ἐπίκαιρη, ἔρχεται τὸ βιβλίον τοῦ Ταγματάρχου Henri Carré, πού πολεμᾷ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα δόγμα ὁλοκληρωτικῶν μίσους ἐναντίον τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ τοῦ σήμερα καὶ τοῦ αὔριο.

»Ἀφοῦ ἐξετάζει τὸ «**γερμανικὸ μῖσος**» ὅπως τὸ διδάχτη καὶ οἱ γερμανοὶ ἀπὸ τοὺς δασκάλους, κληρικούς, τὰ τραγούδια τοὺς κλπ. ὁ συγγραφέας ὑμνεῖ τ' ἀγαθὰ καὶ τὴν ἀνάγκη ἑνὸς «**ἱεροῦ μίσους**» ἀπέναντι στὸ ἀνιερὸ μῖσος.

Στὸν πρόλογόν του, ὁ Jean Richerin ὑπερθεματίζει ἀκόμη στὶς ἰδέαις τοῦ συγγραφέα.

— «**Ἄν τυχόν γράφῃς ἀνθίξῃς ἀκόμα κάπου μὲς στὴ γαλλικὴ ψυχῇ, ἕνα τελευταῖο λουλούδι οἴκτου γι' αὐτὰ τὰ θερία, πρέπει νὰ τὸ ξεριζώσωμε σὰν ἕνα λουλούδι φαρμακερῶν...»** Καὶ λέει ἀκόμα πὼς πρέπει νὰ κάνουν ν' ἀνθίξῃ μέσα τους τὸ λουλούδι «**τοῦ μίσους, ὁ πῶς οἴκτου**», δίχως ἐξοίρεση, ἐκδικητικῶν... πού θὰ ἔχει γιὰ ὕψιστον ἀνθισμα τὴν ἀγάπην ἀναμεταξύ σ' ὅλα τὰ παιδιά τῆς γῆς, ἀφοῦ μιὰ φορὰ «**ἐξολοθ' εὐτεὶ ὁ Καὶν**».

Καὶ πάλι ὄνειρα, καὶ ὄχι γλυκά.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ

Ἀργίνοιον 20 Μαρτίου 1919.

Φίλε «**Νουμάς**,

Διαβάσω τακτικὰ τὸ φύλλον σας καὶ τὰ ὅσα γράφατε στὸ τελευταῖο φύλλον γιὰ τὴν καθαρῆς καθαρευουσιάνικα ὄργια ἑνὸς παπᾶ, πού εἶχε ἀναλάβῃ νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς στρατιῶτες τὸν Ἰούλιον τοῦ 1913 καὶ σᾶς τὰ γράφω

»Ἦταν Ἰούλιος τοῦ 1913 ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς προχωροῦσε κυνηγώντας τοὺς Βουλγάρους, μὰ οἱ καθημερινῆς μάχης ἀνοίγαν κενὰ πού ἔπρεπε νὰ γεμισθοῦν. Εἶναι ἀλήθεια πὼς ἦσαν πολλοὶ στρατιῶτες μὰ, φαίνεται, θὰ χρειάζονταν γι' ἄλλες ὑπηρεσίαι γι' αὐτὸ ἐκάλεσαν τρεῖς ἡλικίαις ἀπαλλαγέντων αὐτοὶ μπορούσαν νὰ γίνουν στρατιῶτες πρώτης με εἰκοσι ἡμερῶν γυμνάσια καὶ νὰ πᾶν ἀμέσως κατὰ βαρβάτων.

»Ὅταν μαζεύτηκαν στὰ παρατήγματα κι' ἀρχισαν τὰ γυμνάσια, ἡ φιλίτεια ἔλαβε φροντίδα νὰ τοὺς φρονιματίζῃ κι' ὅλας κι' αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἀνετέθη στὸν παπᾶ τοῦ Συντάγματος. Κι' ἦταν ὁ παπᾶς ἄνθρωπος μεσόκοπος μὲ μεγαλοπρεπὴ γενειάδα, γεμάτος μὲ τὸν

ἐνθουσιασμό πού δίνει στὸν ἄνθρωπον ἡ ἰδέα ὅτι εἶναι ἀσφαλισμένος ἀπὸ κάθε κίνδυνον μὰ καὶ ἡ φωνὴ του ἦταν τόσο δυνατὴ πού ἔφερε ἕως τὴν ἀκρὴ τῆς κατασκήνωσῆς τὰ καθαρῆς καθαρευουσιάνικα ῥήματά του, γιὰτὶ δὲν ἦταν μαλλιαρός, ἀπ' αὐτοὺς πού χαλοῦν τὴ γλώσσα Θεὸς φυλάξῃ.

»Ἐνα ἀλόγεμα ἀνεβασμένους στὰ σκαλοπάτια καὶ κουνώντας ἕνα σταυρὸ πράσινο πού κρατοῦσε στὰ χέρια του, ἔκανε τὴ συνηθισμένη ἐνθουσιαστικὴ του ὁμιλία στοὺς στρατιῶτες πού ἦσαν ἀπέναντι του παραταγμένοι σὲ τετράγωνον ψυχροὶ καὶ συλλογισμένοι παρακολουθοῦσαν οἱ περισσότεροὶ πού δὲν καταλάβαιναν τίποτε καὶ μερικοὶ πού τὸν καταλάβαιναν χαμογελοῦσαν. Μόλα ταῦτα ὁ παπᾶς, ὅσο προχωροῦσε, ἀναθε καὶ κόρωνε καὶ μὲ ἄγρια φωνὴ ἐξακολουθῆσε νὰ λέγῃ: «**καὶ καταδιώκων ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸν μικρὸν Μαξέντιον, ἔπρεσεν ὁ μικρὸς Μαξέντιος εἰς τὸν ποταμὸν Τιβέρον καὶ ἐπνίγη αὐτανδρός**» οὗτω δὲ καὶ ἡμῶν λησμονησάντων καὶ πατέρων καὶ μητέρων καὶ παιδῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ γαῖα μιχθῆ πυρίτω». Εἶπε κ' ἐτελείωσε τὸ λόγο, πού, καθὼς φαίνεται, δὲν ἦταν τὸ κύριον ἔργον του, γιὰτὶ ἔπειτα ἀρχισε τὸν ἁγιασμό τῶν στρατιωτῶν καὶ τὴν δεκαρολογία κι' ἂν δὲν μπόρεσε νὰ ἐνθουσιάσῃ τοὺς στρατιῶτες, ἔφυγε τοῦλάχιστο ὁ ἴδιος ἐνθουσιασμένος ἀπ' τὴν δεικνύσας τους.

Σὲ χαιρετῶ

Θ. ΓΕΡΟΝΤΑΣ

ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ

Ἀγαπητέ μου «**Νουμάς**,

Διαβάσω κι' ἐγὼ τὴ μεγάλη μὰ πολλὴ πιτυχημένη, ἀλήθεια, ρεκλάμα τοῦ νέου Ἑθνικοῦ Δάνειου, γραμμένη μὲ μεγάλα καὶ φωτεινὰ γράμματα στὸ Λυκαβητῶ, ἀλλὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιὰτὶ γράφτηκε σὲ γλώσσα πού οὔτε καθαρῆς καθαρευουσιάνικα οὔτε καὶ δημοτικὴ στὸ ὁλόκληρον εἶναι, δηλαδὴ σὲ μικτὴ.

Τρεῖς λέξεις εἶναι ὅλο τὸ κείμενον, ἡ πρώτη καὶ ἡ τελευταία καθαρῆς καθαρευουσιάνικα καὶ ἡ μεσαία δημοτικὴ!

»Ἐκεῖνος πού τὴ σύνταξε αὐτὴ τὴ ρεκλάμα, ἔπρεπε νὰ εἶναι πῶς συνεπὴς στὸν ἑαυτὸ του, πῶς εἰλικρινῆς, καὶ νὰ γράφῃ: «**Γραφτῆτε ὅλοι στὸ Δάνειον**», πού πάει πολλὴ πῶς ὠραία. Μὰ τότε, θὰ μὴ πῆτε, θὰ εἶταν μιὰ ἐπίσημη ἀναγνώριση τῆς δημοτικῆς καὶ στὴ ρεκλάμα, ἐνῶ ἔχουν μερικοὶ σφερό νὰ βρισκωνται ἀνάμεσα στὴν καθαρῆς καθαρευουσιάνικα καὶ στὴ δημοτικὴ ἀλλὰ αὐτὴ ἡ κωμωδία δὲ θὰ βαστάξῃ πολλὴ ἀκόμη ἢ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο, ποτὲ ὅμως ἀνάμεσα.

Δικός σου

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΡΗΣ

„ΠΡΟΝΟΙΑ“

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩΝ
ΥΠΟΠΙΝΑΚΩΝ ΚΑΙ ΚΑΘΡΕΠΤΩΝ

Γενικοὶ πράκτορες:

Ἀδελφοὶ Δάνου & Σία

Ἐν Ἀθήναις, Πισσαροῦ 4.
Ἐν Πειραιεῖ, Νικήτα 8.

ΤΥΠΟΣ

ΑΓΑΛΜΑ

Μάρμαρο,
Σὲ στήριγμα βαιμένο,
Προσμένει,
Τεχνίτη χέρι, ἀπαλὰ νὰ τὸ σκαλίση,
Ὅγκου κατεργασμένου μορφῆ νὰ πάρῃ.
Κί ὁ τεχνίτης,
Τὰ εργαλεία στὰ χέρια του κρατώντας,
Στὸ μάρμαρο τὸ κρύο,
Σιγοχνιπάει,
Τ.ς πρώτες δίνοντας τοῦ ἔργου του γραμμές.
Σκυμμένος,
Μὲ ἀγάπη καὶ λατρεία;
Στὸ μαρμαρένιο ὄγκο, δίνει ζωή.
Κί ἀπὸ τὸ μάρμαρο
Ὡς χιτὲς χοντροκομμένο,
Μορφὴ ἀνθρώπινη ἔχει γίνῃ.
Κί ὁ γλύπτης,
Τῆς ψυχῆς του τὴ δύναμη ἔχει βάλλῃ,
Γέρον μορφὴ νὰ παραστήσῃ.
Κί ὁ γέρος, πὸν τὸ μάρμαρο εἰκογίζει,
Θαροεῖς πῶς Σοῦ μιλάει,
Πῶς κεῖ σκυμμένος ὅπως εἶνε,
Τὴν παρασμένη του ζωὴ ἀναλογιέται.
Τὸ μάτι του θαροεῖς πῶς χάνεται,
Ἄδριαστα σιτὲς ἀναμνήσεις
Πὸν πέρασαν καὶ δὲν γερονθῶν ξανά.
Στὸ ἔργο του,
Τῆς τελευταῖες σμιλιές, σὰν δώση ὁ γλύπτης,
Τῆ δόξα πὸν ὄνειρεῦντο θὰ γιάσῃ,
Ἡ τέχνη του, στὸ μάρμαρο ἔχει ἀφίση,
Τῆς ψυχῆς του, τὸ ὠραιότερο φιλί.
Ν. Φάλληρο
ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΑΤΑΣ.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Ν.Π. Ἰὼνα δημοσιεύεται σήμερα τ' ἄλλα ἀργότερα. Καιρὸς ὅμως, θαροῦμε νὰ μᾶς πείς καὶ τ' ἀληθινὸ σου τόνομα. κ. Γ. Παναγ. Λάρισα. Σ' ἐυχαριστοῦμε. Μᾶς κατασυνκίνησες τὸ γράμμα σου.—κ. Δ. Δάφ. Στείλ' το ὄλο καὶ βλέπουμε. Τὸ «Παραλήρημα» δὲ μᾶς ἄρεσε—κ. Μιχ. Π. ΣΤ. Καϊλάρια. Σοῦ τὰ στέλλουμε. κ. Ἀγ. Καλ. Δεμιό Ἰοῶφ. Στείλε μας τίποτε ἄλλο πάντοτε ὅμως σύντομο.—κ. Ν. Χρ. θὰ δημοσιευτεῖ με τὴν ἀράδα του κί αὐτὸ τὸ ἕνα γράμμα καλογοραμένο μὰ δὲ κάνει γιὰ τύπωμα.—κ. Μιλ. Γιάννενα. Τὰ Μεταφρασμένα ἔχουν δημοσιευτεῖ. Τὰ πρωτότυπα θέλουνε δούλεμα περισσότερο, γιὰ νὰ ληθῶν κί' αὐτὰ τὰ «Πᾶν, Πᾶν» πὸν μοιάζονε λίγο καὶ ταραταπλᾶν—κ. Γ. Βουλ. Σ' ἐυχαριστοῦμε—κ. Εὐγ. Αστ. Μή σοῦ κακοφανεῖ μὰ δὲν εἶναι καὶ τόσο καλά. Ἰσοῦ ἀργότερα πιτύχεις περισσότερο. κ. Κ. Μαυρ. Τάλλο θὰ δημοσιευτεῖ. Ἡ «Ἀπιστία» δὲ μᾶς ἄρεσε καὶ τόσο—κ. Σ. Ι. Σ. θὰ δημοσιευτεῖ. κ. Α. Τσιρ. Ἀπὸ ὄλο τὸ ποίημα, τούτο τὸ τετράστιχο μόνο μᾶς ἄρεσε:

Στὴν ποίμνη καθισμένο
ἕνα ξανθὸ παιδί
κοιτάζει τ' ἀερογιάλι
καὶ σιγοτραγουδεῖ

Μὴν ἀπελπίζεσαι λοιπὸν μὰ ἐξακολούθα νὰ γράφεις, μικρὰ ὅμως τραγουδάκια, ὀχτῶ δέκα στίχους, κί ὄχι μακρὰ σὰ ναπολιτάνικα μακαρόνια.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

διὰ τοὺς κ. κ. ὀδοντοιατροὺς

Εἰς τὸ κατάστημα LABARBERA, I. ΚΑΝΑΡΗ καὶ Σία, Σταδίου 3, παρελήφθησαν τὰ ἀναμενόμενα ὀδοντοιατρικὰ εἶδη τοῦ ἐν Λονδίῳ Οἴκου C. ASH SONS et Cie.

*** ΤΥΠΟΣ ***
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΓΚΑΙΤΕ:

Μινιὸν

Μετάφρασις ΗΛ. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ

ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΓ'ΑΛ:

Ἡ μπιλλάδ'ι τῆς φυλακῆς τοῦ Ρίντιγγ.

Μετάφρασις Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΥ.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΣΕΧΩΦ:

Τὸ σπῆτι μετὸ ἀέτωμα
καὶ ἄλλα διηγήματα.

Μετάφρασις ΑΘ. Π. ΜΙΧΑ.

ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ:

Φάουστ.

Μετάφρασις ΗΛ. Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΑΗ.

ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΚΩΝΣΤΑΝ:

Ἄδολφος.

Μετάφρασις ΚΩΣΤΑ ΟΥΡΑΝΗ.

ΑΡΘΟΥΡ ΡΑΝΣΟΜ:

Ὁ Ὅσκαρ Ουάιλντ καὶ τὸ ἔργον του.

Μετάφρασις Κ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ.

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ

ΕΡΩΝΟΙ-Α

ΠΥΡΟΣ □□□□

ΘΑΛΑΣΣΗΣ □

ΠΟΛΕΜΟΥ □□

ΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ:

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ ὑπὸ τῶν κ. κ.

- ΑΔΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, Λεωφ. Πανεπιστημίου Τηλ. 4-00
- ΜΠΦΘ & ΚΡΑΛΛΗ, ὁδὸς Καπνικαίας 12 • 4-00
- Α. ΔΕΛΑΣΑ & ΣΙΑ, ὁδὸς Σταδίου 11 • 0-00
- Ν. ΘΩΜΙΑΝ, ὁδὸς Σταδίου 66

Ἐν ΠΕΙΡΑΙΑΙ ὑπὸ τῶν κ. κ.

- ΑΔΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ, Λεωφ. Μακρῆς Στοῆς Τηλ. 1-00
- Κ. ΣΑΛΑΚΩΣΤΑ, Λεωφ. Σακεράτου 68 • 2-00
- ΣΠΟΥΡΓΙΤΗ, ΠΑΡΡΗ & ΣΙΑ, Μακρῆς Στοῆς 34 • 3-00
- ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΑΡΑΝΤΗ, Μέγαρ. Σκουρῶν • 0-00
- ΙΕΡΩΝΤΙΟΥ & ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Πλ. Καρτισσῶν 68
- ΣΑΪΡΗ & ΠΟΝΤΙΚΟΥ, ὁδὸς Σουφλῆ 1

καὶ ὑπὸ τῶν ΓΕΝΙΚΩΝ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ:

κ. κ. Ἀδελφῶν Δάνου & Σ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Καπνικαίας 4

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΑΙ
Μακρῆς & Τηλ. 3-00

Στὰ Γραφεῖα τῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρ. «ΤΥΠΟΣ»
πωλεῖται χάρτης περιτυλίγματο..

ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

75,000,000 ΤΟΚΟΣ 6,32%

ΕΓΓΡΑΦΑΙ 15-20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΜΕΙΑ ΚΑΙ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

ΕΚΑΣΤΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ 100 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ 95 ΔΡΑΧΜΑΣ

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ: ΤΑ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΥΠΕΓΓΥΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἔχει τὸ ὀριστικὸν καὶ ἀμετάκλητον δικαίωμα ὅπως κρατῆ ἐκ τῶν πλεονασμάτων τῶν ὑπεγγύων προσόδων, τὰ ὅποια κατατίθενται εἰς αὐτὴν καὶ τὰ ὅποια ἀνέρχονται εἰς 17,000,000, τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων, τὴν ἐξόφλησιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα τοῦ δανείου, ἀνερχόμενα μόνον εἰς 6.500,000.

Αἱ ὁμολογίαι καὶ τοκομερίδια εἶναι ἀπηλλαγμένα παντὸς φόρου, τέλους ἢ κρητέσεως τοῦ παρόντος ἢ μέλλοντος.

Τὸ τίμημα καταβάλλεται τοῖς μετρητοῖς ἢ κατὰ δόσεις.

- Δρ. 15 κατὰ τὴν ἐγγραφήν 15-20 Ἀπριλίου
- » 40 ἐντὸς 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς
- » 40 ἐντὸς 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς

Τὰ ἔντοκα γραμμάτια γίνονται δεκτὰ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ τιμήματος τῶν ὁμολογιῶν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν, καὶ πλέον 1 ο)ο ἐπὶ τῆς ὀνομαστικῆς αὐτῶν ἀξίας.

